

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3782/2541

บริษัท โรง เลื่อย เสด็จ มิตร มุข ตา รี จำกัดโจทก์ นาย บุญ ชัย เสนา วงศ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 362, ป.วิ.อ. มาตรา 179, ป.วิ.อ. มาตรา 208

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 362 ในวันนัดสืบพยานจำเลยครั้งแรก ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอเลื่อนการพิจารณาโดยอ้างว่าทนายจำเลยมีอาการวิงเวียนศีรษะและอ่อนเพลียไม่สามารถมาศาลได้ โจทก์มิได้คัดค้านอีกทั้งไม่ปรากฏเหตุว่าจำเลยแก่ล้งประวิงคดี ประกอบกับคดีมีโทษจำคุกและจำเลยให้การปฏิเสธตลอดมา ตามรูปคดีจึงสมควรที่จะให้โอกาสจำเลยได้ต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ และศาลชั้นต้นชอบที่จะอนุญาตให้เลื่อนการพิจารณาไปสืบพยานจำเลยในครั้งต่อไปตามที่ได้นัดไว้ก่อนแล้วได้ แต่ศาลชั้นต้น หาได้กระทำไม่ จึงเป็นการที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติให้ ถูกต้องตามกระบวนการพิจารณาดังที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 179 วรรคสองบัญญัติไว้ เมื่อคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้เลื่อนไปสืบพยานจำเลยเป็นการไม่ชอบ ดังนี้ การที่ศาลอุทธรณ์ วินิจฉัยว่า แม้จำเลย จะให้การปฏิเสธ ก็เป็นการปฏิเสธลอย ๆโดยไม่ได้นำสืบหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ในชั้นพิจารณาคงมีแต่การซักค้านของทนายจำเลย ระหว่างสืบพยานโจทก์ซึ่งมีน้ำหนักน้อยไม่เพียงพอที่จะรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้จึงเป็นการวินิจฉัยที่ผิดพลาดต่อความเป็นจริงแห่งคดี เพราะการที่จำเลยไม่ได้สืบพยานจำเลยก็เนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยเลื่อนคดีหาใช่ เป็นกรณีที่จำเลยไม่สืบพยานจำเลยไม่ เมื่อศาลฎีกาเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อให้คดีได้ดำเนินไปจนสิ้นกระแสความ ศาลฎีกาย่อมพิพากษาให้ศาลชั้นต้นได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกระบวนการพิจารณาดังที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208(2)ประกอบด้วยมาตรา 225 บัญญัติให้อำนาจไว้ โดยให้ศาลชั้นต้นทำการพิจารณาสืบพยานจำเลยต่อไปแล้วพิพากษาใหม่

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 362ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 362 ลงโทษจำคุก 6 เดือนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ในวันนัดสืบพยานจำเลยครั้งแรกทนายจำเลยยื่นคำร้องขอเลื่อนการพิจารณาโดยอ้างว่าทนายจำเลยมีอาการวิงเวียนศีรษะและอ่อนเพลียไม่สามารถมาศาลได้โจทก์มิได้คัดค้าน อีกทั้งไม่ปรากฏเหตุว่าจำเลยแก่ล้งประวิงคดีประกอบกับคดีมีโทษจำคุกและจำเลยให้การปฏิเสธตลอดมาจึงสมควรที่จะให้โอกาสจำเลยได้ต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ ซึ่งศาลชั้นต้นชอบที่จะอนุญาตให้เลื่อนการพิจารณาไปสืบพยานจำเลยในครั้งต่อไปตามที่ได้นัดไว้ก่อนแล้วตามที่ปรากฏในรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้น ฉบับลงวันที่ 18 ตุลาคม 2539 แต่หาได้กระทำไม่จึงเป็นการที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกระบวนการพิจารณาดังที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 179 วรรคสองบัญญัติไว้อีกทั้งการที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 มีคำวินิจฉัยว่า แม้จำเลยจะให้การปฏิเสธก็เป็นการปฏิเสธ

ลอย ๆ โดยไม่ได้นำสืบหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ในชั้นพิจารณาแต่อย่างใดคงมีแต่การชักค้ำ  
ของทนายจำเลยระหว่างสืบพยานโจทก์จึงมีน้ำหนักน้อยไม่เพียงพอที่จะรับฟังหักล้าง  
พยานหลักฐานของโจทก์ได้ นั้น ก็เป็นการวินิจฉัยที่ผิดพลาดต่อความเป็นจริงแท้คงดี ทั้งนี้เพราะ  
การที่จำเลยไม่ได้สืบพยานจำเลยนั้นก็เนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยเลื่อนคดี  
ดังกล่าวข้างต้น หาใช่เป็นกรณีที่จำเลยไม่สืบพยานจำเลยไม่ ฉะนั้น เพื่อให้คดีได้ดำเนินไปจนสิ้น  
กระแสนความศาลฎีกาเห็นเป็นการจำเป็นที่จะให้ศาลชั้นต้นได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกระบวนการ  
พิจารณาดังที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 208(2) ประกอบด้วยมาตรา 225  
บัญญัติให้อำนาจไว้พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 ให้ศาลชั้นต้นทำ  
การพิจารณาสืบพยานจำเลยต่อไปแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

## องค์คณะ

---

พันธวัช ปาณิกบุตร · ดำรงพงศ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา · อำนวย หมดเมือง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3782/2541>